

LA XINA COM A SUPERPOTÈNCIA ENERGÈTICA, MEDIAMBIENTAL I CULTURAL

La Xina Global des d'una perspectiva de gènere

Cai Yiping, Li Yingtao

Il·lustració: [Sr. García](#)

En el context de la globalització i l'“ascens” de la Xina, les darreres dues dècades són testimonis de l'interès creixent de la recerca en el camp emergent de la “Xina Global”. L'estudi sobre la Xina Global és un camp de recerca interdisciplinari que investiga les moltes facetes dels compromisos i efectes de la Xina al món. Expandeix els estudis sobre la Xina més enllà de les fronteres territorials d'aquest país i examina el seu paper en l'escena mundial, la seva profunda influència en la governança global, el comerç, l'ajuda, les inversions, el finançament per al desenvolupament, la tecnologia, la militarització i la pau, el medi ambient, la geopolítica, els drets humans, etc. Un nombre considerable d'estudis, iniciatives i cobertures mediàtiques se centren en la supervisió de l'empremta mundial de la Xina, en la inversió a l'estranger i especialment en la iniciativa del Cinturó i Ruta de la Seda (BRI, segons la sigla en anglès), el seu entorn, les seves implicacions socials i en els drets humans, i la seva influència en la geopolítica i les dinàmiques regionals [1].

Tanmateix, fins ara no s'ha parat prou atenció a l'aspecte del gènere en la “Xina Global”, ja que en gran mesura s'ha ignorat la qüestió del gènere i la sexualitat [2]. Tenint en compte els compromisos creixents de la Xina a nivell mundial en els darrers anys pel que fa a la igualtat de gènere i el desenvolupament de les dones, i el fet que el gènere ha estat altament polititzat en la geopolítica actual i s'ha convertit en un altre àmbit controvertit, necessitem urgentment fer una recerca intel·lectual més profunda sobre aquestes

qüestions.

La importància del gènere a la Xina Global

Els estudis actuals sobre la qüestió de la Xina Global i el gènere es basen principalment en les relacions transculturals entre la Xina i Àfrica, el sud-est asiàtic i l'Amèrica Llatina (incloses les migracions laborals i matrimonials, el treball sexual, la vida familiar, l'alienació cultural i la integració), les conseqüències de la inversió xinesa, el comerç, la cooperació al desenvolupament, les activitats agrícoles i mineres en els mitjans de subsistència de les dones locals i les oportunitats de negoci, entre d'altres [3].

En aquest article val la pena destacar diversos projectes i iniciatives que tracten la qüestió de la Xina Global i el gènere. Un d'aquests és "La Xina al Sud Global: el paper central del gènere i la sexualitat", portat a terme pel Centre de Mons Emergents de la Universitat de Califòrnia, Santa Cruz, des del 2016 al 2020 [4]. El projecte reuneix un grup d'estudiosos i ONGs de la Xina, Àfrica, i els Estats Units i l'Amèrica Llatina en un diàleg intel·lectual dinàmic per abordar l'impacte de la presència de la Xina al Sud Global en la vida de les dones i en les relacions de gènere mitjançant recerca, tallers, comentaris culturals i fòrums internacionals. El projecte remarca la importància de desplaçar el focus de la recerca més enllà de l'"impacte" de les polítiques, inversions i suports de la Xina, i situar el gènere i la sexualitat al centre dels estudis per entendre com les polítiques i pràctiques xineses s'estableixen, accepten o són qüestionades a la Xina i en aquells indrets on és present i interactua aquest país. Per exemple, la imatge de la Xina projectada en altres països sovint té relació amb la manera com està configurada la sexualitat en aquests territoris, cosa que afecta les relacions transnacionals de la Xina. En l'últim cas, al Brasil, mostra com s'entrellacen emocions i retòrica contra el gènere, el comunisme i la Xina [5], intensificats encara més a causa de la pandèmia de Covid-19, i que inciten a una reacció irada de la Xina.

Des d'aquest punt de partida, el projecte reflecteix críticament la metodologia actual dels estudis sobre la Xina Global i assenyala que és important evitar assumir el gènere i la sexualitat com a identitats i costums estables, ni considerar la Xina i altres països del sud entitats monolítiques i sense història. Al contrari, intenta explorar les connexions complexes i sofisticades entre la Xina i el Sud Global i fer-ne anàlisis subtils basant-se en històries del colonialisme i en la realitat del canviant context global mitjançant un esforç intel·lectual col·lectiu.

És important no assumir el gènere i la sexualitat com a identitats i costums estables, i també cal evitar considerar la Xina i altres països del sud entitats monolítiques i sense història. La imatge de la Xina projectada en altres països sovint té relació amb la manera com està configurada la sexualitat en aquests territoris, fet que afecta les relacions transnacionals

Un altre projecte és la sèrie d'iniciatives que porta a terme Sexuality Policy Watch des del 2012 per analitzar les interseccions entre les tendències geopolítiques (l'aparició del Sud Global, especialment el Brasil, la Xina, l'Índia i Sud-àfrica) i les polítiques sexuals i de drets humans, així com per desenvolupar un mapatge crític de les tendències i els canvis en els diferents àmbits de la política sexual en general a principis del segle XXI. Aquests projectes van inspirar una sèrie d'articles i vídeos que avaluen les tensions i les dinàmiques de la política sexual al món [6]. Acadèmics xinesos van participar en aquests debats i van contribuir a les anàlisis. El compromís amb aquest projecte global incita els investigadors xinesos a reposicionar i contextualitzar les polítiques sexuals i de gènere xineses en anàlisis i debats globals més generals. La conseqüència d'aquest compromís és la creació d'una xarxa d'investigadors entusiasmats per una col·laboració futura que estudiï la intersecció de la Xina Global amb el gènere i la sexualitat. Aquests investigadors provenen de regions diferents, tenen formació acadèmica diversa i porten a terme investigacions interdisciplinàries i multidisciplinàries que sens dubte enriquiran les teories i metodologies que requereix investigar la Xina Global des d'aquesta perspectiva.

Per què el gènere ara encara és més important?

Estudiar les qüestions de gènere en el compromís mundial de la Xina té diversos propòsits. D'una banda, omplirà llacunes de coneixement i plantejarà possibles nous plantejaments i preguntes en la recerca acadèmica. De l'altra, ajudarà a identificar els punts d'entrada i estratègies per donar suport tant dins com fora de la Xina a aquestes qüestions. Ara, portar a terme aquestes tasques sembla més necessari que mai. Per què?

Canviar la política de gènere a la Xina

En les dues darreres dècades, les identitats, costums i pràctiques sexuals s'han anat transformant ràpidament, i han aparegut activitats creatives organitzades per joves feministes i grups LGTBIQ+, i, també, els educadors sexuals han fet més visibles socialment les qüestions sexuals i de gènere a la Xina [7]. A més, en la conjuntura de la pandèmia de la Covid-19 i Beijing+25 [8], el desenvolupament de les dones, la igualtat de gènere i altres qüestions relacionades han entrat al discurs públic i a l'àmbit polític. Aquesta visibilitat i legitimitat de les qüestions de gènere proporciona un nou impuls i espai per a l'organització de les dones i la defensa de la igualtat de gènere a la Xina i a nivell mundial [9]. Grups feministes de tot el món han estat treballant braç a braç per garantir que s'integri una perspectiva de gènere en la resposta i en les polítiques i plans de recuperació contra la Covid-19.

Desenvolupar una agenda feminista exigeix una transformació social, política, econòmica i ambiental [10]. A la Xina, són ben reconegudes i molt apreciades la participació i la contribució de les dones en la família, la comunitat i tots els aspectes de la societat en la prevenció i el control de l'epidèmia com a treballadores sanitàries, treballadores socials, cuidadores, voluntàries, científiques i investigadores, periodistes o proveïdores de serveis. En el seu discurs a l'acte de l'ONU sobre Beijing+25, el president Xi Jinping va fer una crida a minimitzar l'impacte de la Covid-19 sobre les dones i a prioritzar la protecció dels

drets i interessos de les dones i les nenes tant pel que fa a la salut pública com a la reobertura econòmica, i, així mateix, a esforçar-se per millorar les ajudes econòmiques per a les dones, resoldre els seus problemes i actuar per millorar el seu benestar [11].

A la Xina, la canviant política sexual i de gènere també es manifesta en els canvis en les polítiques i legislacions relacionades amb la igualtat de gènere i els drets de les dones, inclosos els drets en salut sexual i reproductiva. Per exemple, el 2016, el govern va suspendre la política de fill únic, vigent des de feia 35 anys, i va permetre tenir un segon fill [12]. El 31 de maig del 2021, el govern va engegar una nova llei que permet que les parelles casades tinguin un tercer fill, així com un conjunt d'incentius per augmentar la taxa de fecunditat, com ara acabar amb la discriminació contra les dones en l'ocupació o proporcionar subsidis i equipaments públics per a llars d'infants, entre d'altres [13]. Tot i que la intenció d'aquestes polítiques rau en la justificació per resoldre el problema del descens de la fertilitat i l'envelliment de la població, sens dubte impactaran en la igualtat de gènere i el desenvolupament de les dones a la Xina.

Altres canvis legislatius notables que hi estan relacionats inclouen l'adopció històrica d'una llei contra la violència domèstica el 2015 i, el 2021, l'establiment en el codi civil d'un període de reflexió de 30 dies per a les parelles que vulguin dissoldre el seu matrimoni. Aquests canvis legislatius paradoxals i els acalorats debats sobre educació sexual van fer revifar el valors confucians i el conservadorisme cultural representat per les "tietes antisexe" [14], que alhora estan juxtaposats amb el gran compromís en matèria d'igualtat i l'activisme per part de grups LGTB i de joves feministes en la societat. Tot plegat forma part del complicat panorama de la política de gènere a la Xina.

Els compromisos mundials de la Xina en matèria d'igualtat de gènere i desenvolupament de les dones

A aquesta complexitat s'afegeix el creixent compromís mundial de la Xina en matèria de qualitat de gènere i desenvolupament de les dones en diversos fòrums internacionals i a través dels seus programes de cooperació internacional. El lideratge xinès reitera les polítiques de reforma i obertura i es compromet a obrir la seva economia malgrat la guerra comercial amb els Estats Units, les disputes amb els països occidentals sobre qüestions de drets humans i la crisi econòmica mundial provocada per la pandèmia de Covid-19, que empeny la Xina cap a l'autosuficiència. Es pot observar el mateix ajust estratègic en la iniciativa del Cinturó i Ruta de la Seda (BRI, segons la sigla en anglès) per afrontar els reptes imposats pel "canvis més profunds del segle", amb èmfasi en la solidaritat i l'intercanvi personal. En aquest context, en els darrers anys les qüestions de gènere han obtingut més protagonisme i atenció en la política exterior i la cooperació internacional de la Xina.

Per exemple, a les reunions d'alt nivell que la Xina va tenir amb ONU Dones en ocasió de Beijing+20 (2015) i Beijing+25 (2020), el president Xi Jinping va reiterar la igualtat de gènere com a política estatal i es va comprometre a proporcionar suport financer a ONU Dones i als països en vies de desenvolupament per accelerar la implementació de la Plataforma d'Acció de Pequín i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)

relacionats amb la igualtat de gènere i l'empoderament de les dones. L'informe "Equality, Development and Sharing: Progress of Women's Cause in 70 Years Since New China's Founding" ['Igualtat, desenvolupament i solidaritat: el progrés de la causa de les dones 70 anys després de la fundació de la nova Xina'] enumera els èxits de la Xina en la participació i cooperació a l'hora de promoure el desenvolupament de les dones i la igualtat de gènere a nivell mundial [1].

Amb la Covid-19 i Beijing+25, el desenvolupament de les dones, la igualtat de gènere i altres qüestions relacionades han entrat al discurs públic i a l'àmbit polític. Aquesta visibilitat i legitimitat proporciona un nou impuls a l'organització de les dones i la defensa de la igualtat de gènere a la Xina i en l'àmbit mundial

Com a defensora del multilateralisme, des del 2019 la Xina s'ha convertit en el segon contribuent més destacat al pressupost ordinari de l'ONU (contribueix amb un 12%) després dels EUA (22%) i, des del 2016, és el segon contribuent més destacat en les despeses d'operacions de l'ONU per al manteniment de la pau. Per tant, s'espera que la Xina tingui un paper més proactiu en la pràctica de l'Agenda Dones, Pau i Seguretat (WPS, segons la sigla en anglès) a nivell nacional i mundial [1]. I el més important, al document de política governamental "China's International Development Cooperation in the New Era" ['La cooperació internacional xinesa per al desenvolupament en la nova era'], publicat recentment, es perfila per primera vegada la igualtat de gènere com un dels àmbits prioritaris de la futura cooperació internacional xinesa per al desenvolupament. També es menciona aquesta prioritat política en la declaració oficial dels representants del govern xinès a l'ONU, per exemple a la reunió d'alt nivell sobre Beijing+25 celebrada al Consell de Drets Humans de Ginebra el 2020, i en diversos fòrums que acull la Xina sobre cooperació internacional, que sovint incorporen sessions sobre igualtat de gènere i el desenvolupament de les dones en la seva programació.

El gènere a la Xina Global: un àmbit de col·laboració o de protesta?

Mentre a la Xina les qüestions de gènere guanyen cada vegada més terreny en termes de visibilitat, legitimitat i prioritat en l'agenda política; el gènere s'ha convertit en un ferotge camp de batalla amb l'aparició d'un moviment global "antigènere" a Europa, els EUA i l'Amèrica Llatina iniciat per grups religiosos catòlics i de la dreta dura per oposar-se als progressos aconseguits en la igualtat de gènere i els drets de les dones des dels anys noranta mitjançant el suport i els moviments feministes transnacionals, especialment aquells associats amb el dret a l'avortament i els drets sexuals. Aquest moviment antigènere adopta diferents formes i utilitza diverses estratègies per influir en l'opinió pública, la política nacional i la governança global [17].

A la Xina, les qüestions de gènere no solen considerar-se temes polítics delicats o controvertits, a diferència de les qüestions sobre els drets humans, la sobirania nacional, i la pau i la seguretat en l'àmbit mundial. Tanmateix, aquesta situació podria canviar, atesa la complexitat i l'ambigüitat del concepte de gènere i la política mundial sobre aquest tema. En xinès, sovint la igualtat de gènere s'utilitza indistintament per referir-se a la igualtat entre homes i dones, cosa que mostra una tendència a la reinterpretació binària. O, a la pràctica, la igualtat de gènere es redueix a la participació igualitària de les dones en el desenvolupament (reducció de la pobresa, educació, participació econòmica, salut materna, etc.) a fi d'evitar, intencionadament, l'ús del terme *drets*. En el llenguatge, substituir el vocabulari relacionat amb els drets amb el del desenvolupament reflecteix la llarga controvèrsia ideològica sobre el "dret al desenvolupament vs. drets humans" entre la Xina i alguns països occidentals.

En poques paraules, com es posicionarà la Xina respecte a les polítiques i negociacions de gènere globals? Quins plantejaments aplicarà la Xina per portar a terme els programes de cooperació internacional que promoguin la igualtat de gènere i el desenvolupament de les dones als països en vies de desenvolupament? Aquestes serien algunes preguntes interessants per indagar la Xina Global.

A més de la confusió conceptual sobre la terminologia del gènere i el debat ideològic sobre el llenguatge utilitzat a l'hora de referir-se als drets, la qüestió sobre els moviments feministes i de dones també preocupa investigadors i activistes. Podran les ONGs xineses i les seves homòlogues en altres països participar de manera significativa en la implementació i el seguiment del programa de cooperació internacional de la Xina, atesa la reducció de l'espai civil en aquest país i a nivell mundial? [18] D'altra banda, la Xina és escèptica i es manté alerta per la possibilitat que els EUA i els seus aliats manipulin les qüestions de gènere i els drets de les dones per utilitzar-los com una arma més per demonitzar la Xina en l'escenari mundial.

Conclusió

En general, el gènere ha estat molt polititzat en les circumstàncies actuals i s'ha convertit en una altra qüestió controvertida que pot generar i augmentar un sentiment antixinès o sinofòbic en un context polític específic, quan s'encreua amb expressions anticomunistes, antiavortament, antigènere, anticolonialistes, antiracistes o antiglobalització, així com amb la propaganda nacionalista, la xenofòbia, el proteccionisme, etc. Dit això, no suggerim que la Xina hagi de reduir els seus compromisos en matèria d'igualtat de gènere i desenvolupament de les dones. En lloc d'això, hauria d'investigar i analitzar exhaustivament les polítiques de gènere actuals i desenvolupar un pla de treball concret per predicar amb l'exemple.

Queden moltes coses per fer per introduir la perspectiva de gènere en la Xina Global. Això provoca que sorgeixin noves preguntes més enllà de què fa o ha de fer la Xina, quines implicacions té, com respon la resta del món, com reacciona i s'adapta la Xina, etc. Aquestes qüestions no necessàriament se centren en la Xina ni la veuen com una entitat

monolítica i sense història ni com una potència emergent. Al contrari, són preguntes sobre les conjuntures en què la Xina i el món es troben de manera particular en un espai i temps específics; i com aquestes trobades es manifesten i es revelen de manera sincronitzada de diverses formes: col·laboració, protesta, transformació; i com aquestes dinàmiques contribueixen a modelar i remodelar la Xina i el món.

Aquest reenfocament requereix una metodologia que pugui portar la veu i l'experiència de totes aquelles persones i comunitats afectades al centre de la recerca: dones, homes, persones LGTBIQ+, migrants, treballadors, agricultors, indígenes, treballadors sexuals, inversors, agents de borsa, venedors ambulants, entre d'altres, per entendre com estan relacionats els uns amb els altres en la reconfiguració. Insta els investigadors a tornar a avaluar temes recurrents i conceptes aparentment convenients sobre la Xina (com el comunisme, el capitalisme d'estat, el poder antidemocràtic, el fet de ser una superpotència, el poder hegemònic, etc.) i a buscar noves eines analítiques. Quines són les històries personals dels treballadors xinesos que construeixen infraestructures a Àfrica i deixen enrere les seves famílies? Com recorden les seves històries a les dels treballadors xinesos que van construir el ferrocarril a Amèrica fa més de cent anys? Què pensen les dones africanes sobre la seva feina a la línia Nairobi-Mombasa, el megaprojecte ferroviari xinès, i en altres empreses xineses? Tenen res a dir sobre com millorar les directrius i regulacions d'inversions xineses en matèria de responsabilitat social corporativa (RSC)? Què podrien aprendre les organitzacions xineses de societat civil de les comunitats indígenes i de les organitzacions de drets humans de l'Amèrica Llatina sobre els drets humans i el dret al desenvolupament mitjançant una col·laboració per fer responsables les empreses mineres xineses? Potser aquests poden els primers passos per començar a recórrer un camí llarg i difícil.

REFERÈNCIES

- 1 — Com ara “Belt and Road Monitor” de RWR Advisory Group ([disponible en línia](#)), “The People’s Map of Global China” ([disponible en línia](#)) o “Chinese Responsible Investment Overseas Newsletter” del Centre d'Informació sobre Empreses i Drets Humans ([disponible en línia](#)), entre d'altres.
- 2 — Jolly, Susie (8 setembre 2016): “Why Gender and Sexuality are Central to China’s Relationships with the Global South”, *Just Matters*, Ford Foundation. [Disponible en línia](#).
- 3 — Aquesta anàlisi dels estudis ha estat redactat per Yang Beibei per al taller “La Xina al Sud Global: el paper central del gènere i la sexualitat”, que es va portar a terme a Pequín el setembre del 2017.
- 4 — Podeu trobar més informació sobre aquest projecte i els seus resultats a la pàgina web del Centre de Mons Emergents ([disponible en línia](#)). El llibre basat en les conclusions d'aquest projecte de recerca es publicarà properament.
- 5 — Corrêa, Sonia (19 març 2019): “Brazilian presidential elections: A perfect catastrophe?” [Disponible en línia](#).
- 6 — Podeu consultar els documents de treball i els vídeos a la pàgina web de [Sexuality Policy Watch](#).

- 7 — Huang, Yingying (2019): “*Sexuality Research and Sex Politics in 21st Century of Mainland China*”. A: Correa, S. i R. Parker (eds.): *SexPolitics: Trends & Tensions in the 21st Century - Contextual Undercurrents*, vol. 2. [Disponible en línia](#).
- 8 — Baochang Gu, Zhuoyan Mao i Mengyun Hu (2019): *An Ongoing Journey: Review of ICPD+25 in China*. Pequín: Centre de Recerca en Població i Desenvolupament de la Xina i FNUAP Xina.
- 9 — Cai, Yiping (març 2021): “*Women’s Rights and Organizing in China in the Conjuncture of COVID-19 and Beijing+25*”. *DAWN*, núm. 34, Suva, Fiji. [Disponible en línia](#).
- 10 — Agència de Notícies Xinhua (1 de juny 2021): “*China apoyará a parejas que tengan un tercer hijo*”. [Disponible en línia](#).
- 11 — Ministeri d’Afers Estrangers de la República Popular de la Xina (1 octubre 2020): “*Intervención de S.E. Xi Jinping Presidente de la República Popular China en la Conferencia de Alto Nivel con motivo del 25º Aniversario de la Conferencia Mundial sobre la Mujer en Beijing*”. [Disponible en línia](#).
- Les “tietes antisexe” són un grup que s’oposa a “l’alliberament sexual” dins de la societat xinesa. Agredeixen sexòlegs en públic i de manera agressiva, i condemnen els programes d’educació sexual. Un d’aquests atacs es va produir a l’Expo de Cultura Sexual celebrada a Xi’an el 2014. Vegeu Hu Lele (18 de novembre 2014): “‘*Anti-sex aunties’ should not ‘anti-sex’ with violence*”. [Disponible en línia](#). Vegeu també el document de Huang Yingying del 2019. A/RES/73/271. *Escala de cuotas para el prorrateo de los gastos de las Naciones Unidas*. Resolució aprovada per l’Assemblea General el 22 de desembre del 2018. Podeu trobar més informació i anàlisi a “*Resources on Anti-Gender Ideology*” compilat pel Projecte Filantròpic Global [[disponible en línia](#)]. Per a una anàlisi del moviment antigènere europeu, vegeu Kuhar, Roman i David Patternote D. (ed.) (2017): *Anti-Gender Campaigns in Europe: Mobilising Against Equality*, Rowman & Littlefield International Ltd. Per a l’Amèrica Llatina vegeu Corrêa, Sonia (ed.) (2020): *Anti-gender Politics in Latin America, Summary of Case Studies* [[disponible en línia](#)]. Per als Estats Units, vegeu Case, Mary Anne (2019): *Transformations in the Vatican’s war against “gender ideology”*, Facultat de Dret de la Universitat de Chicago: Chicago Unbound.
- Oficina d’Informació del Consell d’Estat de la República Popular de la Xina (2019): *Equality, Development and Sharing: Progress of Women’s Cause in 70 Years Since New China’s Founding*. [Disponible en línia](#).
- 16 — Li, Yingtao (maig 2020): “*Accelerate the Implementation of WPS: An Assessment of China’s Practice of ‘Women and Armed Conflict’ Strategy over the Past Five Years*”, *Journal of Shandong Women’s University*, núm. 3, núm. de sèrie 151, p. 41-51.
- 17 — Les directrius de les ambaixades dels Estats Units per sol·licitar petites subvencions fan menció als drets de les dones com un àmbit al qual proporcionar suport. En un article publicat a les xarxes socials, això es va interpretar com l’intent dels Estats Units d’utilitzar la qüestió dels drets de les dones per promoure valors occidentals i una retòrica antifamiliar i contra el matrimoni per, finalment, subvertir el govern. Aquest article va ser publicat per alguns mitjans principals, per exemple *The Global Times*, al seu compte de xarxes socials ([disponible en línia](#)).
- 18 — Shieh, Shawn (11 març 2021): “*China’s White Paper and the BRI: Can we expect China to deliver on the SDGs?*”, Centre d’Informació sobre Empreses i Drets Humans. [Disponible en línia](#).

Cai Yiping

Cai Yiping és integrant del Comitè Executiu d'Alternatives de Desenvolupament amb Dones per a una Nova Era (DAWN, segons les sigles en anglès) i estudiant de doctorat al Departament d'Estudis Internacionals i Globals de la Universitat de Califòrnia, a Irvine. Té un Màster en Història per la Universitat de Pequín i un Màster en Drets Humans per la Facultat de Dret de la Universitat de Pequín i l'Institut Raoul Wallenberg, de la Universitat de Lund. La seva recerca se centra en el moviment feminista transnacional, especialment al Sud Global, i també en la salut, els drets sexuals i reproductius i els mitjans de comunicació.

Li Yingtao

Li Yingtao és professora i supervisora de doctorat a l'Escola de Relacions Internacionals i Diplomàcia de la Universitat d'Estudis Estrangers de Pequín (BFSU, segons les sigles en anglès) i directora executiva adjunta del Centre d'Estudis Globals i de Gènere de la BFSU. Ha participat en investigacions sobre la història de les relacions internacionals, la seguretat no tradicional, l'ONU, el gènere i les relacions internacionals, així com en estudis per a la pau feminista. Les seves obres principals inclouen *International Politics from Gender Perspective*, *Feminism Peace Studies*, *Feminism International Relations* o *Global Environmental Issues from Gender Perspective*, entre d'altres.